

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 142/2015
Рж 340/2015
14.04.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Снежане Андрејевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужилаца Републике Србије, чији је законски заступник Републичко јавно правобранилаштво из Београда и општине Звездара из Београда, чији је законски заступник Јавни правобранилац Градске општине Звездара, против тужене Ј.М. из Б., чији је пуномоћник Н.В., адвокат из Б., ради утврђења, одлучујући о жалби тужиоца општине Звездара из Београда изјављеној против решења Апелационог суда у Београду РЗ 254/14 од 26.11.2014. године и о ревизији истог тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 8837/2012 од 26.02.2014. године, у седници већа одржаној 14.04.2016. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена жалба тужиоца општине Звездара из Београда изјављена против решења Апелационог суда у Београду РЗ 254/14 од 26.11.2014. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца општине Звездара из Београда изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 8837/2012 од 26.02.2014. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 49457/10 од 23.12.2011. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужилаца којим је тражено да се утврди да је тужилац Република Србија власник, а тужилац Градска општина Звездара корисник непокретности са ближим описом у том ставу изреке, што је тужена дужна признати, а што би био основ за брисање тужене као власника предметне непокретности и дозволу уписа тужиоца Републике Србије као власника и тужиоца Градске општине Звездара као корисника ове непокретности, а ставом другим изреке су обавезани тужиоци да туженој накнаде трошкове парничног поступка у износу од 89.687,50 динара.

Апелациони суд у Београду је пресудом Гж 8837/2012 од 26.02.2014. године одбио жалбе тужилаца као неосноване и потврдио првостепену пресуду.

Против другостепене пресуде тужилац Градска општина Звездара из Београда изјавио је ревизију због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11).

Тужена је поднела одговор на ревизију.

Решењем РЗ 254/14 од 26.11.2014. године Апелациони суд у Београду није предложио Врховном касационом суду одлучивање о изјављеној ревизији, као изузетно дозвољеној у смислу одредбе члана 395. ЗПП („Службени гласник РС“ број 125/04 и 111/09) који се у конкретном случају примењује на основу одредбе члана 506. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11).

Испитујући дозвољеност жалбе, Врховни касациони суд је имао у виду да се у конкретном случају ради о поступку који је започет пре ступања на снагу Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 од 01.12.2012. године), па се применом одредбе члана 506. став 1. у вези члана 508. овог закона поступак спроводи по одредбама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 125/04 и 111/09), који не прописује жалбу као правни лек који се може изјавити против решења другостепеног суда донетог у смислу члана 395. ЗПП, што жалбу чини недозвољеном.

Жалба као правни лек се може изјавити против пресуде донете у првом степену (члан 355. ЗПП) и против решења првостепеног суда (члан 385. ЗПП).

Против одлуке другостепеног суда – правноснажне пресуде донете у другом степену и решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно завршен, странке могу изјавити ревизију. Како је у конкретном случају жалба изјављена против решења другостепеног суда, то је на основу члана 411. у вези члана 373. ЗПП одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 401. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 125/04, 111/09), који се примењује на основу члана 506. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11), у вези члана 23. став 3. Закона о изменама и допунама ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 55/14), Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Према члану 506. став 1. ЗПП, поступци започети пре ступања на снагу овог закона спровешће се по одредбама тог закона („Службени гласник РС“ број 125/04 и 111/09). Међутим, према члану 23. став 3. Закона о изменама и допунама ЗПП, ревизија је дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијеног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, а који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу овог закона.

Правоснажна другостепена пресуда, против које је ревизија изјављена је донета 26.02.2014. године, после ступања на снагу новела Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 55/14). Тужба у овом поступку је поднета 05.07.2004. године у којој је означена вредност предмета спора износом од 1.000,00 динара, а поднеском од 07.12.2009. године је означена вредност спора износом од 1.000.000,00 динара који је унет и у увод нижестепених пресуда.

Како је вредност предмета спора испод законом прописаног лимита за дозвољеност ревизије од 40.000 евра, то ревизија није дозвољена, због чега је одлучено као у ставу другом изреке на основу одредбе члана 404. ЗПП.

Председник већа-судија
Снежана Андрејевић,с.р.